

Tale den 7de Decbr. 1823.

Vi have seet en af Tysklands Lærere, i det mindste efter sit eget Avertissement, at opmuntre til at udgive sine Biographier. - Et Indfald ikke af de galeste Lærere, og om det just ikke er passende for mig at tilstille ham mine, saa synes det mig ikke saa ganske upassende for en Kreds som vores at Medlemmerne optegnede nogle Noticer over sig selv. - Jeg gjør Begyndelsen.-

Jeg er født paa samme Maade, som andre Mennesker, af et Fruentimmer, og min Fader var Mandfolk. - Dette Mandfolk og Fruentimmer vare gifte sammen, og jeg det ellefte af Moderen, og 17de af Faderen avlede egne barn. Min Fader var Præst, min Moder Præstinde til Kjerteminde i Fyen.- Her kom jeg uden videre usadvanligt for Lyset d. 29de Januar 1773, og blev nogle Dage efter døbt - af hvem, og hvem der var Faddere, veed jeg ikke, dog troer jeg at Byfogd Bendtz var en af dem, men som blev forhindret at vise mig den mindste Velvillighed, da han nogle Aar efter drak sig ihjel.-

Min Fader døde da jeg var 4 Aar, min Opdragelse skylder jeg min Moder, der var et sjældent fornuftigt Fruentimmer, og omhyggelig Moder. - Jeg var bestemt til Studeringer, min første Lærer var den bekjendte i Rom afdøde, Zoega, der et Aars Tid opholdt sig hos min Onkel, derpaa en gammel Student Wiberg, en af de gedigenste Pedanter, Verden har frembragt, saa en Godkalk, en ægte adelig Hovmester. - Endelig Kapellan Olivarius, der vel var af de Hellige, men dog både duelig og brav Mand. - Nu kom jeg i Odense latinske Skole, hvor jeg i tre Aar gjennemgik 3 Klasser uden at bestille eller lære noget, men fik jeg lidt Mad hos min Vert, fik jeg desmere Prygl i Skolen, og vare det ikke dette, som hvert Aar gav mig Adgang til Opflyttelse, saa er dette mig endnu ubegripeligt. - En Forandring i min Moders økonomiske Forfatning gjorde, at hun flyttede til Jylland, hvor jeg blev sat i Wiborg latinske Skole, og her kom jeg i 4de Lexen siden jeg havde været i samme i Odense. Jeg kunde som sagt intet, men var saa lykkelig nu [at] faae en udmærket Lærer, Søren Hald, og ham maae jeg takke for at jeg lærte noget, og at det blev noget af mig, hvis det er bleven noget af mig.- I mit 17de Aar mistede jeg min S....., som blev en Soldater-Kjælling, ved navn Maria, til Deel en Aftenstund paa aaben Mark, i mit 18de Aar confirmeret med Pung i Nakken og hvide allunskinds Handsker paa Hænderne, og siden veed jeg aldrig at have ejet Handsker undtagen et Par Reisevanter, som nu værende Kasserer C. ranede fra mig. 20 Aar gammel blev jeg Student, men da jeg fik non contemnendum for Hebraisk, fik jeg kun haud illaudabilis til Hoved-Karakter, såjendt jeg ellers stod mig godt. - Samme Aar vænnede jeg mig af med at drikke Punsch og svire, tog Philosophicum og Philologicum med Laudabile.- Denne gang bragte jeg det til haud illaud. for Hebraisken, og havde jeg blevet ved Bogen, var jeg maaske bleven en stor Hebræer, men da

Theologien og Sund Fornuft aldrig har kunnet forene sig i mit Hoved, fulgte jeg dere sidste og blev Jurist, fik Examen 1798 med bedste Karakter saavel til theoretisk som practisk Examen. - Jeg var nu indviet i den Videnskab, som bringer mest Held over Nationen, og uden hvilken ingen Stat kan bestaae, og blev efter 4 Aars Tjeneste som Volonteur, ansat som Kopist i det Jydske Kontoir, hvor jeg fik en udmærket Torsk til Chef ---. Jeg skrev sent, og dette var Aarsag til at jeg kastede mig overende med Etatsraad Voendran, da jeg ej vilde tie naar han skjendte, og i 3 Aar var jeg ikke indenfor Kollegii = Dörren, men endelig gjorde det tyske Sprog, at hin blev mig gunstigere. Nu maatte jeg, eller være fuldmægtig i samme Kontoir, jeg var Kopist, men dette vilde jeg ikke, søgte Søndmøers Fogderie, blev paa høist ubillig Maade foretrukket, skjendtes derov~~er~~^{er} med Reventlow, Wormskjold og Hjort, som egentlig var Skyld deri, og som Voendran sagde mig. Det hjalp, nogle Dage efter blev jeg kaldt ind til Wormskjold, tilbudt Nordhordlehns Fogderie, og var 2 Dage efter Foged.-

1804 kom jeg hertil, lærte at kjende min Kone 1805, og da hun syntes forferdelig godt om mig, tog jeg hende 1806, og har tid efter anden avlet med hende 10 Børn, hvoraf det yngste i denne Dad er døbt.-

I 1807 reiste jeg ned til Kjøbenhavn, forat see bombardementet, og her saa jeg første Gang den Ven, hvis Fødselsdag det er i Dag. -

Jeg saa ham da kun et Par Gange, men har siden lært at kjende ham som densjeldneste Mand og trofasteste Ven. - Hans Venkap takker jeg ene, at jeg, efter 12 Aars Slid og Sløb, slog fra Fogderiet og blev Sorenskriver, kun ham takker jeg, for hans skyld blev jeg det. - Gid vi saa ham blandt os saa rask og karsk som i 1807.-

At jeg har udeladt meget i min Biografie, som kunde været værd at fortælle, men jeg ikke husker, er vist, men løjet har jeg ikke.- Ved en Biographie var vel Karakter-Skildring det interessante, men da jeg aldrig har kunnet komme tilrette med min, eller faaet den paa det reene, kan jeg ikke melde derom videre, end at jeg kuns persete paa alle Kanter kan böjge mig, og at jeg desvære er alt for lidet tenax propositi.-

+) Stiftamt.: Christie.